

1908-12-30

AFSENDER

Niels Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Se også Mappe 44 nr. 24 og Mappe
44 nr. 25.

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Hans Nicolai Holten

Susette Cathrine Holten

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 44 nr. 26

DOKUMENTINDHOLD

Niels Skovgaard skriver om den korrespondance han og Joakim Skovgaard har med Susette Skovgaard i Seattle. De har ingen tillid til hendes mand, Nicolai Holten, og de vil derfor ikke sende dem penge.

TRANSSKRIFTION

Mappe 44 brev 26

30-12-08

Kære Joakim!

Dit sidste brev fra Cath. er jeg meget glad for. Hun har altid, fra helt ung, været så tilbageholdende overfor os, altid ligesom haft en skal at krybe ind i, så det at hun lukker sig op er helt dejligt. Jeg nænner næsten ikke at brænde det brev, men hun forlanger det jo. Ellers forandrer det ikke noget i mit standpunkt, kun smitter hendes tro på N. mig lidt, så jeg ikke ser så sort på fremtiden som før. Trods hendes forbud har jeg ikke helt kunnet afholde mig fra at svare hende. Jeg begynder med at fortælle hende om hvor glad jeg blev for brevet, og mener, at mit brev forleden må overbevise hende om at det ikke er hende, vi har mistillid til, og at når hun har troet det, så kommer det netop af, at vi aldrig ret har nænt at sige hende

-2-

vor mening om N. hvorfor det er rimeligt nok, at hun har troet, at den mistillid, som hun har mærket, også faldt på hende, og at jeg derfor er glad for, at jeg skrev det brev forleden, hvor ondt jeg ellers har af hende for det. Dette er hvad Du behøver at kende af begyndelsen, men derefter skriver jeg sådan:

"Tro mig, at jeg synes, at det var noget af det allerdejlige som jeg kunde opleve, at se at Din opfattelse af N. som han nu er, er rigtig, deri indbefattet, at det bliver varigt med ham, og Dit sidste brev har ligesom fået håbet derom mere levende hos mig, men når Du tænker Dig om, må Du vist kunde indse, at efter alt hvad der er forfaldet, kan vi andre langt fra have den tro på ham, som Du har, og at vi må regne med et tilbagefald og handle derefter. Og jeg synes, at Du også må kunde forstå, at da det er

-3-

det, at stå på bar bund, som har rejst ham, at så er det uhyre farligt at byde ham den fristelse, at komme til en større pengesum helt uden arbejde. Ja jeg begriber ligefrem ikke, at Du tør tænke derpå. At du dog ikke bliver angst ved at tænke Dig ham igen i de forhold, som er så stor en fare for ham. Alt det, som Du, hvis Du da har ret i Dit syn, har fået bygget op med Guds og forholdenes hjælp, kunde jo falde sammen igen, når forholdene så hurtigt blev forandret. Kære spil og ikke så dristigt et spil. Ja jeg dadler

slet ikke Dit lyse syn på tingene, Din evne til at håbe, nej det er i virkeligheden en dejlig egenskab, men man kan og må sammen med det bedste håb, regne med den mulighed, at det kan glippe, og det er dette jeg finder, at Du ikke passer nok på. Hermed mener jeg naturligvis kun håb om jordiske ting. " Så

-4-

skriver jeg om det hun siger, at vi vilde finde det rigtigt, om hun var løbet fra sin pligt. Vi var jo enige med hende i, at hun skulde rejse til Amerika. Ja, dette er, hvad Du behøver. Du ser, at jeg fremdeles fraråder, at pengene sendes.

Vi var en smuk spadseretur i går med Vinays et godt stykke op ad dalen, men den påtænkte to- dages bjergtur er opgiver på grund af den megen sne, her er nu. Alt er hvidt og det er frost og nul sol. Om aftenen måneskin.

Broder

Niels

30. 12. 08

Kære Jakobine!

Det sidste brev fra Cath. er jeg meget glad for. Hun har altid, fra helt ung, af været så tilbøjeligheden over for os, altid ligesom haft en skæl at krybe ind i, så det, at hun hulede sig op, er helt digt. Ligt. Jeg nævner næsten ikke at brænde det brev, men hun forlanger det jo. Ellers forander det ikke noget i mit standpunkt, kun smutter hendes Tro på M. mig lidt, så jeg ikke ser så sort på fremtiden som før. Trods hendes forbud, har jeg ikke helt kunnet afholde mig fra at svare hende. Jeg begynder med at fortælle hende om hvor glad jeg blev for brevet, og mener, at mit brev fortæller mig overbevisende hende om at det ikke er hende vi har mistillid til, og at når hun har Trost det, så kommer det netop af, at vi aldrig vil have vant at sige hende

var mening om M. hvorfor det er rimeligt
nok, at hun har troet, at den mistillid,
som hun har maaket, og har faldet på hendes
og at jeg derfor er glad for at jeg skues
dette blev forledet, hvor ondt jeg end har
af hendes for det. Dette er hvad Du
betænker at handle af begrundelse, men
derfor skinner jeg således

"Tro mig, at jeg synes, at det var noget
af det aller dybtligste som jeg kunde opleve,
at de at Din opfattelse af M. som han nu
er, er rigtig, deri indbefattet, at det bliver
varigt med ham, og Det sidste blev her lige
som følt heltet derom mere levende hos mig,
men når Du tænker Dig om, om Du vist
kanne indse, at efter alt hvad der er forefaldet,
kan vi andre læstere have den ~~tro~~ tro på
ham, som Du har, og at vi må regne med et
tilbagefald og handle derfor. Og jeg synes,
at Du også må kunne forstå, at de det er

det, at de på her kendt, som har sagt ham, at de
er det ubegrebeligt at byde ham den forståelse, at
komme til en større ungdom helt uden noget
begreb. Ja jeg beskriver ligeledes ikke, at Du forstår
ke det. At Du dog ikke bliver angst, ved at
tænke Dig ham igen i de forhold, som er de store en
farer for ham. At det, som Du, hvis Du de vilde
har ret i Dit syn, har fået begrebet og med
Lyde og forholdenes hjælp, kunde jo fælde
sammen igen, når forholdene så hurtigt blev
forandret. Har spild dog ikke så deristop
et øjeblik. Ja jeg datter ^{alt} ikke Dit bryde
syn på tingene, Din evne til at høre, mig
det er i virkeligheden en dybtlig ejendommelighed,
men man kan og må sammen med det
bedste høre regne med den mulige bød,
at det kan glemme, og det er derfor jeg
finder, at Du ikke passer ret godt på.
Hvordan mener jeg naturligvis kan
habe en jordiske ting." La

skriver jeg om det hun siger, at vi vilde finde
det rigtigst, om hun var løbet fra sin pligt.
Vi var jo enige med hende i, at hun skulde
rejse til Amerika.

Ja dette er hvad Du behøver. Du ser,
at jeg fremdeles fraråder, at pengene sendes.

Vi var en smuk spadseretur i går med
Vimars et godt stykke op ad dalen, men
den sidste to dage bjergtur, er opgjort
på grund af den megen sne der nu
er. Alt er hvidt og det er frost og mest
sol. Om aftenen måneskin.

Broder

Nick.